

EIKELS

Ken je dat, dat je bent ingeschreven voor een conferentie maar eigenlijk heb je het te druk? Ik had dat wel eens, maar dan ging ik toch. Altijd. Immers, je weet hoeveel werk de organisatie is en hoe irritant het is als mensen op het laatste moment niet komen. Mensen die dat doen, hun namen als bewijs op verweesde naambordjes, zijn eikels.

Tegenwoordig heb ik wel eens een online symposium. Als ik het nu druk heb of, laat ik eerlijk zijn, meer zin heb in wat ander werk, een terrasje, een potje FIFA of een dutje, dan 'ga' ik gewoon niet. Net zo makkelijk.

Online uitvaarten, ik heb er al drie gehad, 'bezoek' ik wel. Maar in plaats van te reflecteren en te contempleren, ben ik meestal bezig met becommentariëren, heb ik gemerkt. Wat heeft die aan? Is die er ook? Waarom huilt die? Kijk nou, flut-toespraak, de kijkersaantallen lopen terug. Bij een langer nummer, Avé Maria of zo, heb ik al een keer mijn e-mail bijgewerkt. Dat zou ik in het echt nooit doen. Dan moet je wel een enorme eikel zijn.

Daarom wil ik snel volledig terug naar normaal. Daar ben ik een beter mens. Maar wat ik me de hele tijd afvraag is: al die mensen die zo enthousiast doen over een nieuw normaal vol videoconferencing, e-learning, thuiswerken en online symposia, zijn die beter dan ik? Zijn ze meer betrokken, gedisciplineerd, oprecht en geïnteresseerd? Of vinden ze het gewoon niet zo erg om een eikel te zijn?